

Magicul crez

GeluOttawa

Alergi prin iarba de nimeni cosită;
Înaltele, spinoasele, tulpini cu ciulini
Îți sfârtecă pulpele goale
Și te văd fericită.

Vreau să cred că doar din muzică
Cunoști ce-i tristețea.

Îngâni adierea din largul câmpiei;
Din bucium acoperi tunet de fulger
Ce spintecă-n noapte.
Și te arăți fermecată.

Vreau să cred că doar din filme
Cunoști ce-i tristețea.

Te furișezi la miez de noapte-n valea strâmtă;
Piatra-Lunii de pe fundul Hășdatei
Îți crestează tălpile goale
Și te simt bucuroasă.

Vreau să cred că doar din cărți
Cunoști ce-i tristețea.

Lasă sufletul să alerge, când obosită;
Lasă-l să îți ungă rănilor ce le îmbraci
Și lasă-l să zâmbească
Când tu nu mai poți râde.

Vreau să cred să crezi
Că tristețea e suflet în liberă cădere.

Gelu Radulescu, Ottawa